

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det skulle ikke undre mig, om man har lavet et forlig dengang. Jeg husker ikke omstændighederne, eller præcis hvorfor man har lavet så lange overgangsordninger, men det er jo typisk i en forhandling også af hensyn til erhvervet, at man siger, at der skal gå nogle år, inden de nye krav skal opfyldes og der ved nye staldbygninger skal være skærpede krav.

Men ifølge den her rapport er søerne blevet længere og bredere, og de staldsystemer, der i dag er på markedet og i staldene, er simpelt hen for små. Så kan man sige, at de så må bruges til nogle mindre dyr, men hvad så dér, hvor de har de store dyr? Udviklingen løber altså derhenad, hvor vi ikke bare kan lade stå til, for det er dyrenes velfærd, det drejer sig om, og hvis det direkte er bevist, at de får for lidt foder og de får mavesår og der er alle mulige andre sygdomme, så kan vi da ikke bare sidde med hænderne i skødet, så er vi nødt til at gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er enig med hr. Bjarne Laustsen i, at vi selvfølgelig skal gøre noget ved det. Nu tror jeg ikke, at man sådan skal opfatte den enkelte rapport fra Dyrenes Beskyttelse som Koranen, den eneste sandhed i denne verden, men jeg synes, den peger på mange områder, hvor der er behov for øget opmærksomhed. Det er også med udgangspunkt i det – der er jo ikke kun god vilje, men rent faktisk også handling fra min side – at jeg siger, at på mange af de her områder, som forslaget omhandler, er jeg også interesseret i, at vi ser på lovgivningen.

Så vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at det ikke var en eller anden dulgt forhandlingovre i Justitsministeriet, der medførte en lang overgangsordning, det var, fordi Socialdemokratiet var optaget af arbejdsløsheden og beskæftigelsen i det her land. Man ønskede ikke at lave nogle regelsæt, der betød, at den udflytning, der er af svineproduktionen lige nu til Østeuropa, for alvor tog fart ved at lave nogle regler, som ingen mennesker kan efterleve i Danmark. Der er jo tale om investeringer, der koster millioner og atter millioner af kroner, og derfor er det sundt fornuft at give erhvervet en overgangsperiode, så man ikke animerer det til i globaliseringens hellige navn at flytte ud af landet.

Så jeg synes, det var meget fornuftigt af Socialdemokratiet, at man lavede en overgangs-

ordning, som også erhvervet kunne leve med, så produktionen herhjemme kan foregå under ordentlige dyrevelfærdsmæssige rammer.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning)

Per Clausen (EL):

Jeg tror, ministeren har meget ret, når hun siger, at det jo ikke er den enkelte landmand, der har noget særligt behov for at behandle sine dyr dårligt. Jeg tror, det er en meget vigtig pointe, for jeg tror snarere, det er et spørgsmål om, at vi har indrettet vores svineproduktion i Danmark på en måde, hvor det er meget svært at sikre dyrene ordentlige vilkår. Det betyder så også, at vi måske i virkeligheden snakker om meget større forandringer end dem, der ligger i det her forslag, hvis vi for alvor skal have løst dyreværnsproblemerne.

Men så bare en enkelt ting: Ministeren har jo været åben over for at tage fat på nogle ting hurtigt, kan man sige. Så vil jeg bare sige, at en enkelt ting, som jo har været omtalt her for nylig, er, at Fødevarestyrelsen siger, at antallet af søer, som bliver sendt til destruktion, hvad enten de er selvdøde eller bliver aflivede, er støt stigende, og i hvert fald en af de forskere, der beskæftiger sig med det, nævner sultproblemet som et meget væsentligt element i det. Og var det så ikke noget af det, som man måske skulle tage fat på at få løst sådan rimelig hurtigt?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, men jeg vil sige netop omkring antallet af søer til destruktion, at jeg er meget enig med hr. Per Clausen i, at det er dybt betænkeligt, hvis antallet af destruerede søer er udtryk for, at søernes velfærd er blevet forringet. Men jeg mener ikke, at man sådan umiddelbart bare kan drage den konklusion ud i den blå luft. Vi ved jo ikke, om tallet er udtryk for, at landmændene i højere grad afliver syge og svage søer for at skåne dem for turen til slagteriet. Og det vil jeg sige i hvert fald er blevet særlig relevant efter den seneste skærpelse af transportegnethedsvurderingerne. Det synes jeg er væsentligt at have med.

Jo mere vi begrænser muligheden for transport af søer til slagting f.eks. ved at hæve kravene til transportegnethed, desto højere andel af søerne vil jo nødvendigvis blive sendt til destruktion. Men jeg vil gerne understrege over for hr. Per Clausen, at såfremt det viser sig, at det er et velfærdsproblem, vi har med at gøre, er jeg absolut indstillet på at gå ind og se på det og